

Primo eruantur omnes formae binariae determinantis $\frac{D}{ee}$, quae in formam ϕ transeunt per substitutionem propriam talem $T = \kappa t + \lambda u$, $U = \mu u$, designantibus T , U indeterminatas talis formae; t , u indet. formae ϕ ; κ , μ integros positivos (quorum productum itaque $= e$); λ integrum posituum minorem quam μ (siue etiam cifram). Hae formae, cum transformationibus respondentibus, ita inueniuntur:

Aequetur κ successiue singulis diuisoribus ipsius e positue acceptis (inclusis etiam 1 et e), fiatque $\mu = \frac{e}{\kappa}$; pro singulis valoribus determinatis ipsorum κ , μ tribuantur ipsi λ omnes valores integri a 0 vsque ad $\mu - 1$, quo pacto omnes transformationes certo habebuntur. Iam forma, quae per quamuis substitutionem $T = \kappa t + \lambda u$, $U = \mu u$ in ϕ transit, inuenitur inuestigando formam in quam ϕ transit per hanc $t = \frac{1}{\kappa} T - \frac{\lambda}{e} U$, $u = \frac{1}{\mu} U$; sic formae singulis transformationibus respondentes obtinebuntur; sed ex omnibus his formis eae tantum retinendae sunt, in quibus omnes tres coëfficientes euadunt integri *).

*) Si de hoc problemate fusius agere hic liceret, solutionem admodum contrahere possemus. Id statim obuium est, pro κ alios diuisores ipsius e accipere non esse necessarium, nisi quorum quadratum metiatur coëfficientem primum formae ϕ . Ceterum hoc problema, ex qua etiam solutiones simpliciores probl. artt. 213, 214 deduci possunt, alia occasione idonea resumere nobis reservamus.

Secundo ponamus ϕ esse aliquam ex hisce formis, quae in ϕ transeat per subst. $T = \lambda t + \mu u$, $U = \nu u$; inuestigentur omnes repraesentationes *propriae* formae ϕ per f (si quae dantur), exhibeanturque indefinite per $x = \mathcal{A}T + \mathcal{B}U$, $x' = \mathcal{A}'T + \mathcal{B}'U$, $x'' = \mathcal{A}''T + \mathcal{B}''U \dots (\mathfrak{R})$; denique ex singulis (\mathfrak{R}) deducatur repraesentatio $(\varrho) \dots x = \alpha t + \epsilon u$, $x' = \alpha' t + \epsilon' u$, $x'' = \alpha'' t + \epsilon'' u$ per aequationes $(R) \dots \alpha = \lambda \mathcal{A}$, $\alpha' = \lambda \mathcal{A}'$, $\alpha'' = \lambda \mathcal{A}''$, $\epsilon = \lambda \mathcal{B} + \mu \mathcal{B}'$, $\epsilon' = \lambda \mathcal{B}' + \mu \mathcal{B}''$, $\epsilon'' = \lambda \mathcal{B}'' + \mu \mathcal{B}'''$. Eodem prorsus modo, vt forma ϕ , tractentur formae reliquae per regulam primam inuentae (si plures adsunt), ita vt ex singulis cuiusque repraesentationibus propriis aliae repraesentationes deriuentur, dicoque, hoc modo prodire cunctas repraesentationes formae ϕ ad diuisorem ee pertinentes, et quidem quamlibet semel tantum.

Dem. I. Formam ternariam f per quamuis substitutionem (ϱ) reuera transire in ϕ , tam obuium est, vt explicatione ampliori non opus sit; quamlibet autem repr. (ϱ) esse impropriam et ad diuisorem ee pertinere, inde patet, quod numeri $\alpha' \epsilon'' - \alpha'' \epsilon'$, $\alpha'' \epsilon - \alpha \epsilon''$, $\alpha \epsilon' - \alpha' \epsilon$ resp. fiunt $= e(\mathcal{A}' \mathcal{B}'' - \mathcal{A}'' \mathcal{B}')$, $e(\mathcal{A}'' \mathcal{B} - \mathcal{A} \mathcal{B}'')$, $e(\mathcal{A} \mathcal{B}' - \mathcal{A}' \mathcal{B})$, vnde illorum diuisor comm. max. manifesto erit e (quoniam \mathfrak{R} est repraesentatio propria).

II. Ostendemus, ex quauis repraesentatione data (ϱ) formae ϕ , inueniri posse repraesentationem propriam formae determinantis $\frac{D}{ee}$, inter formas per regulam primam inuentas conten-

tae, siue ex valoribus datis ipsorum $\alpha, \alpha', \alpha'', \epsilon, \epsilon', \epsilon''$ deduci posse valores integros ipsorum λ, μ , conditionibus praescriptis, atque valores ipsorum $\mathcal{U}, \mathcal{U}', \mathcal{U}'', \mathcal{B}, \mathcal{B}', \mathcal{B}''$, aequationibus (R) satisfaciētes, et quidem vnico tantum modo. Primo statim patet ex tribus aequ. primis in (R) , pro α accipi debere diuisorem communem maximum ipsorum $\alpha, \alpha', \alpha''$ signo positiuo (quum enim $\mathcal{U}\mathcal{B}'' - \mathcal{U}'\mathcal{B}', \mathcal{U}'\mathcal{B} - \mathcal{U}\mathcal{B}'', \mathcal{U}\mathcal{B}' - \mathcal{U}'\mathcal{B}$ diuisorem communem non habere debeant, etiam $\mathcal{U}, \mathcal{U}', \mathcal{U}''$ diu. comm. habere nequeunt); hinc etiam $\mathcal{U}, \mathcal{U}', \mathcal{U}''$ determinati erunt, nec non $\mu = \frac{\epsilon}{\alpha}$ (quem necessario integrum fieri facile perspicitur). Ponamus, tres integros a, a', a'' ita acceptos esse, vt fiat $a\mathcal{U} + a'\mathcal{U}' + a''\mathcal{U}'' = 1$, scribamusque breuitatis caussa k pro $a\mathcal{B} + a'\mathcal{B}' + a''\mathcal{B}''$. Tunc ex tribus vltimis aeq. (R) sequitur, esse debere $a\epsilon + a'\epsilon' + a''\epsilon'' = \lambda + \mu k$, vnde statim patet pro λ vnicum tantummodo valorem inter limites 0 et $\mu - 1$ situm dari. Quo facto quum etiam $\mathcal{B}, \mathcal{B}', \mathcal{B}''$ valores determinatos nanciscantur, nihil superest, nisi vt demonstremus hos semper hinc integros euadere. Fiet autem $\mathcal{B} = \frac{1}{\mu} (\epsilon - \lambda\mathcal{U}) = \frac{1}{\mu} (\epsilon(1 - a\mathcal{U}) - \mathcal{U}(a'\epsilon' + a''\epsilon''))$
 $- \mathcal{U}k = \frac{1}{\mu} (a''(\mathcal{U}''\epsilon - \mathcal{U}\epsilon'') - a'(\mathcal{U}\epsilon' - \mathcal{U}'\epsilon))$
 $- \mathcal{U}k = \frac{1}{\epsilon} (a''(a''\epsilon - a\epsilon'') - a'(a\epsilon' - a'\epsilon)) - \mathcal{U}k$, eritque adeo manifesto integer, similiterque facile confirmatur, etiam ipsos $\mathcal{B}', \mathcal{B}''$ valores integros nancisci. — Ex his ratiociniis colligitur, nullam repraesentationem impropriad formae ϕ per f , ad diuisorem ee pertinentem, exstare posse,